

Силабус курсу Туристичний менеджмент шоу-бізнесу



Освітній ступінь «Бакалавр»
Спеціальність 025 «Музичне мистецтво»

Рік навчання: II; Семестр: 3

Кількість кредитів: 3

Мова викладання: **українська.**

Керівник курсу «Туристичний менеджмент шоу-бізнесу»

Зінченко Віктор Анатолійович, кандидат історичних наук, заслужений працівник культури, викладач КЗВО КОР «Академія мистецтв ім. Павла Чубинського».

Контактна інформація:

zinchenko.sputnik@gmail.com

Прореквізити та постреквізити освітнього компоненту

Прореквізити освітнього компоненту: історія України

Постреквізити освітнього компоненту: основи філософських знань, наукові та правові основи управління в мистецтві

Призначення освітнього компоненту

Освітнього компоненту «Туристичний менеджмент шоу-бізнесу» належить до циклу освітніх компонентів загальної підготовки й призначена для формування знань і практичних навиків у здобувачів вищої освіти з питань потенційних можливостей туристичного менеджменту в шоу-бізнесі, гастрольній діяльності творчих колективів і індивідуальних виконавців, під час організації і проведення фестивалів та інших творчих форм, з урахуванням вітчизняного та зарубіжного досвіду, а також різноманітних його специфік, ризиків і особливих умов.

Відповідно до освітніх програм «Туристичний менеджмент шоу-бізнесу», вивчення навчального освітнього компоненту повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Застосовувати теоретичні знання та навички в редакторській / менеджерській / лекторській / звукорежисерській практичній діяльності.	ПРН 11
Виявляти розуміння фінансово-адміністративних принципів організації мистецьких заходів, закладів культури та музичної освіти.	ПРН 16

Відповідно до освітньої програми, вивчення освітнього компоненту «Туристичний менеджмент шоу-бізнесу» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей загальні компетенції (ЗК), спеціальні компетентності (СК):

Загальні та спеціальні компетентності, що формують результати навчання у процесі вивчення освітнього компоненту.

	Інтегральна компетентність Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні
--	---

	проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, звукорежисури, музичного оформлення та характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.
Загальні компетентності ЗК	
ЗК 1	Здатність до спілкування державною мовою як усно, так і письмово.
ЗК 2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
ЗК 4.	Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
ЗК 5.	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
ЗК 6.	Навички міжособистісної взаємодії.
ЗК 7.	Здатність бути критичним і самокритичним.
ЗК 8.	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
ЗК 9.	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
ЗК 12.	Здатність працювати автономно.
ЗК 13.	Здатність виявляти ініціативу та підприємливість.
ЗК 14.	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
ЗК 15.	Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
Спеціальні компетентності (СК)	
СК 11	Здатність оперувати професійною термінологією.
СК 13.	Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків.
СК 14.	Здатність демонструвати базові навички ділових комунікацій.
СК 15.	Здатність здійснювати редакторську / менеджерську / лекторську / аранжувальну / звукорежисерську діяльність в сфері музичного мистецтва.
СК 16.	Здатність використовувати засоби масової інформації для просвітництва, популяризації та пропаганди досягнень музичної культури

Метою курсу є формування знань і практичних навиків у здобувачів вищої освіти з питань потенційних можливостей туристичного менеджменту в шоу-бізнесі, гастрольній діяльності творчих колективів і індивідуальних виконавців, під час організації і проведення фестивалів та інших творчих форм, з урахуванням вітчизняного та зарубіжного досвіду, а також різноманітних його специфіки, ризиків і особливих умов.

- формування у здобувачів вищої освіти уявлень щодо сутності, функцій та особливостей менеджменту у соціокультурній сфері;
- моделювання процесів управління;
- оволодіння здобувачами вищої освіти технологію проектного менеджменту і формування мотиваційних умов у соціокультурній діяльності;
- набуття здобувачами вищої освіти навичок аналізу ефективності у соціально-культурній сфері та управління якістю в процесі організації соціокультурної діяльності та шоу-бізнесу.

Практична спрямованість

Одним із чинників поширення національного культурного шоу-продукту є посилення суспільної ролі креативних індустрій та необхідність розвитку національних індустрій культури, щоб не втратити культурної незалежності та власної культурної самобутності. Як сфера діяльності та галузь економіки, що заснована на використанні креативного потенціалу людини, новітніх інформаційно-комунікаційних технологій, які здатні інтегрувати в собі мистецтво, культуру, інновації та бізнес, забезпечувати динамічний розвиток територіальних суспільних систем, вітчизняний шоу-бізнес має підтримувати проекти культурно-гуманітарного спрямування, що спрямовані на підтримку мистецтва та культурної спадщини.

Освітній компонент «Туристичний менеджмент шоу бізнесу» призначений раціонально та ефективно використовувати технології менеджменту у різних сферах соціокультурної діяльності, створювати оптимальні організаційно-економічні умови для функціонування соціокультурних структур та об'єктів, організовувати надання культурних послуг та дистрибуцію й фізичний розподіл культурних товарів (програм, проектів, заходів, концертів, фестивалів, тощо, а саме:

- розробити рекламу в шоу-бізнесі;
- організувати концертно-гастрольна діяльність в шоу-бізнесі;

- проводити адміністративну діяльність театральних-видовищних підприємств;
- розробити концепцію професійної діяльності продюсера;
- скласти бізнес-планування творчого проекту;
- скласти бізнес-план діяльності хореографічного колективу;
- раціонально та ефективно використовувати технології менеджменту у різних сферах соціокультурної діяльності;
- створювати оптимальні організаційно-економічні умови для функціонування соціокультурних структур та об'єктів;
- організовувати надання культурних послуг та дистрибуцію й розподіл культурних послуг, здійснювати управління їх якістю;
- набуття теоретичних і практичних основ формування комунікацій в системі шоу-бізнесу.

Зміст і структура курсу

№ тижня	Назва теми	Годин	завдання для самостійної роботи
МОДУЛЬ 1. II курс, III семестр Змістовий модуль 1 Поняття і сутність туристичного менеджменту			
1	Тема 1. Історіографія туристичного менеджменту і її практичне значення для реалізації сучасних викликів.	6	Робота з методичною та науковою літературою. Оформлення висновків в опорному конспекті.
2	Тема 2. Формування бази даних поставників тур менеджментських послуг.	6	Опрацювання практичного завдання за темою програми
3	Тема 3. Туристичний менеджмент в системі шоу-бізнесу	6	Робота з методичною та науковою літературою. Оформлення висновків в опорному конспекті.
Змістовний модуль 2. Проблеми та перспективи туристичного менеджменту			
4	Тема 4. Договір – як основа практики туристичного менеджменту	6	Опрацювання практичного завдання за темою програми
5	Тема 5. Інноваційний досвід туристичного менеджменту в шоу-бізнесі	6	Робота з методичною та науковою літературою. Оформлення висновків в опорному конспекті.
6	Тема 6. Новітні технології забезпечення завдань туристичного менеджменту.	6	Опрацювання практичного завдання за темою програми
7	Тема 7. Тур менеджмент гатральної діяльності.	6	Робота з методичною та науковою літературою. Оформлення висновків в опорному конспекті.
8	Тема 8. Специфіка обслуговування VIP – персон: формування індивідуального підходу та пошук креативних рішень.	6	Опрацювання практичного завдання за темою програми
9	Тема 9. Фестивальний туризм, як соціокультурне і комерційне явище.	6	Робота з методичною та науковою літературою. Оформлення висновків в опорному конспекті.
10	Тема 10. Специфіка забезпечення тур менеджменту для дитячих та молодіжних творчих колективів і	6	Опрацювання практичного завдання за темою програми

	індивідуальних виконавців.		
11	Тема 11. Міжнародні основи туристичного менеджменту.	6	Робота з методичною та науковою літературою. Оформлення висновків в опорному конспекті.
Змістовний модуль 3. Шляхи вдосконалення системи менеджменту в туристичній діяльності			
12	Тема 12. Урегулювання конфліктних ситуацій.	6	Опрацювання практичного завдання за темою програми
13	Тема 13. Ризики в системі тур менеджменту шоу – бізнесу	6	Робота з методичною та науковою літературою. Оформлення висновків в опорному конспекті.
14	Тема 14. Запобігання ризиків тур менеджменту шоу – бізнесу	4	Опрацювання практичного завдання за темою програми
15	Тема 15. Основи кадрового потенціалу туристичного менеджменту.	4	Робота з методичною та науковою літературою. Оформлення висновків в опорному конспекті.
16	Тема 16. Професійні вимоги до фахівця туристичного менеджменту.	4	Опрацювання практичного завдання за темою програми
Модульний контроль знань. Диференційований залік			
	Всього	90	

Самостійна робота

Самостійна робота студентів (СРС) є важливою складовою навчального процесу, яка сприяє формуванню компетенцій та навичок, необхідних для успішного навчання та професійної діяльності. СРС є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом під час позааудиторної навчальної роботи здобувача вищої освіти. Методика організації СРС повинна ґрунтуватися на дидактичних принципах та враховувати специфіку освітнього компоненту.

Основні етапи організації СРС:

1. Визначення мети та завдань СРС: на цьому етапі визначаються знання, вміння та навички, які здобувачі освіти повинні отримати в результаті виконання самостійної роботи.
2. Інструктування здобувачів освіти: викладач повинен роз'яснити здобувачам вищої освіти мету та завдання СРС, ознайомити з планом роботи, дати рекомендації щодо використання літератури та методів виконання завдань.
3. Контроль та оцінювання результатів СРС: викладач повинен регулярно контролювати хід виконання здобувачами вищої освіти самостійної роботи та оцінювати їх результати.

1. Форми та методи організації СРС:

Вивчення навчальної літератури: здобувачі освіти повинні самостійно вивчати навчальну літературу, конспекти лекцій, методичні розробки та інші джерела інформації.

Виконання завдань: викладач може запропонувати здобувачу вищої освіти різні види завдань для самостійного виконання, такі як опрацювання практичного завдання, презентації, проекти та ін.

Робота з науковою літературою: здобувачі освіти повинні вчитися працювати з науковою літературою, шукати інформацію в інтернеті та критично її аналізувати.

Участь у наукових дослідженнях: здобувачі освіти можуть брати участь у наукових дослідженнях, які проводяться на кафедрах або в інших наукових установах.

Відвідування бібліотек, музеїв та інших культурних закладів: це дозволить здобувачу вищої освіти розширити свій кругозір та збагатити свої знання.

Ефективність СРС залежить від низки факторів:

Мотивації здобувачів освіти: Здобувачі освіти повинні бути зацікавлені

Основні форми СРС:

- опрацювання теоретичних основ прослуханого лекційного матеріалу;
- вивчення окремих тем або питань, що передбачені для самостійного опрацювання;
- підготовка та виконання домашніх завдань;
- систематика вивченого матеріалу курсу перед проведенням тестування та підготовка до диференційованого заліку;
- виконання групових завдань (розробка та презентація проекту операційної системи, розробка та проведення вікторини з дисципліни тощо);
- доповіді на науковій студентській конференції та/або публікацією статті (тез доповіді) у науковому збірнику, розробка виробничої ситуації, пошук (підбір) та огляд літературних джерел за заданою проблематикою курсу, підготовка та проведення студентом на практичному занятті міні-лекції, складання словника по курсу, розробка тематичного кросворду тощо).

Всі завдання самостійної роботи поділяються на обов'язкові та вибіркові.

До обов'язкових належать завдання, які здобувачі освіти мають виконувати обов'язково впродовж вивчення освітнього компоненту.

Вибіркові включають альтернативні завдання, серед яких

Здобувач вищої освіти на власний розсуд обирає конкретні завдання з тим, щоб набрати необхідну кількість балів.

На початку семестру викладач доводить до відома здобувачів освіти інформацію про всі обов'язкові та вибіркові завдання з дисципліни та максимальну кількість балів, які можливо набрати за їх виконання. Оцінки (бали), одержані здобувачами вищої освіти за виконання різних видів СРС, фіксуються викладачем в журналі обліку поточної успішності здобувачів освіти.

Поточні консультації здобувачів освіти з питань виконання завдань СРС та підведення результатів з певних видів робіт здійснюються під час планових занять.

Рекомендовані джерела інформації

1. Бабич Ю. П., Примак Т. Ю. Сучасні методи просування та стимулювання збуту туристичних продуктів за допомогою соціальних мереж. Економіка та суспільство. 2020. No 22. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/131/126>.
2. Бабікова К. О. Формування еколого-економічного механізму збалансованого розвитку рекреаційного туризму в контексті євроінтеграції. Ефективна економіка. 2021. No 6. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/6_2021/72.pdf.
3. Білоус С. В., Красько А. Б., Безручко Л. С. Підвищення конкурентних переваг готельно-ресторанних та туристичних підприємств за допомогою методів менеджменту. Економіка та суспільство. 2021. No 23. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/162/156>.
4. Бойко М., Бовш Л., Охріменко А. Кризостійкість туристичного бізнесу в умовах воєнного стану. Товари і ринки. 2022. No 2. С. 31–47
5. Бойко З., Горожанкіна Н., Горб К. Методики оцінки туристичних ресурсів як складова організації туризму. Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: географія. 2020. Т. 48. В. 1. С. 70–76.
6. Дячук В. П. Іміджологія. Соціокультурний вимір : навч. посіб. Київ : Ліра-К, 2017. 307 с.
7. Назарова Г. В. Сотнікова Ю. В. Креативна економіка та менеджмент : навч. посіб. Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2018. 160 с.
8. Нікітенко К. С. Особливості менеджменту туристичного бізнесу в умовах глобальної нестабільності. Актуальні проблеми економіки № 5 (275), 2024 34-40с.
9. Поплавський М.М. Менеджер культури: Підручник. – К.: МП «Лєся». 1996. – 416 с.
10. Поплавський М.М. Менеджер шоу-бізнесу : підручник. – К. : Вид-во КНУКіМ, 1999. – 560 с.
11. Поплавський М. М. Шоу-бізнес: теорія, історія, практика. – К. : [б.в.], 2001. – 560 с.
12. Сардак С.Е., Кучер М.М. Менеджмент в туризмі: зміст, особливості, тенденції розвитку. Сучасні реалії фінансово-економічного розвитку регіонів, галузей, підприємств, бізнесу: моногр. / за ред. Л.М. Савчук, Л.М. Бандоріної. Дніпро: Пороги, 2020. 504 с., 425-436 с.
13. Симонян В.П. Щодо поняття концертного договору // Правова держава. – 2015. – № 19. – С. 84-88.
14. Стонер Джеймс А.Ф., Долан Едвін Г. Вступ у бізнес: Пер. з англ.. – К.: Вид-во Європ. ун-ту фін.інформ. систем, менеджменту і бізнесу, 2000. – 752 с.
15. Kaiser, R.U. Rock-Zeit: Stars, Geschäft und Geschichte der neuen Pop-M

16. Яроміч С. А. Менеджмент у сфері культури : навч. посіб. Одеса : Центр практичного менеджменту культури, 2016. 274 с.

Інформаційні ресурси

1. www.kmu.gov.ua – Кабінет міністрів України
2. www.rada.gov.ua – Верховна Рада України
3. www.ukrstat.gov.ua – Державний комітет України із статистики
4. www.management.com.ua – Інтернет-портал для управлінців
5. www.strategy.com.ua – журнал «Стратегії»
6. www.12manage.com – Інтернет-портал з проблем менеджменту
7. www.expert.ua – український щотижневик «Експерт»
8. www.liga.net – українська мережа ділової інформації
9. www.eu.2001.narod.ru – політико-економічний журнал «Економіка України»
10. Інтернет портал для управлінців. – [Електронний ресурс] Режим доступу до ресурсу: <http://www.management.com.ua/>.

Політика освітнього компоненту

Аналізуючи творчі та культурні індустрії можна зазначити, що однією з головних їх ознак можна визначити здатність генерувати, розробляти, застосовувати, поштрикувати та зберігати продукти, які мають економічну, культурну та соціальну цінність. У цьому випадку культура та креативність взаємодіють і посилюють одна одну, формуючи унікальні культурні продукти та позитивно впливаючи на соціокультурний розвиток країн та регіонів світу. Таким чином, формуються креативні території, які характеризуються унікальним поєднанням мистецтва, культурної спадщини, медійного простору та функціонування творчих індустрій, частиною яких є індустрія шоу-бізнесу. Сучасний шоу-бізнес сформувався на початку 50-х років XX століття та став однією з потужних культурних індустрій, яка має складну синтетичну природу. Вона включає музику та виконавські мистецтва, концертногастрольну та фестивальну справу, рекордингову та аудіо-візуальну індустрію, розважально-видовищну частину електронного медіа-бізнесу та комерційні послуги з персонального брендингу. Маркетинговий підхід констатує, що шоу-бізнес – це вид підприємницької діяльності, яка полягає у виробництві і поширенні розважальних музично-видовищних програм та їх записів на ринку масового споживання, при чому прибутковість цієї діяльності забезпечується виключно розвитком брендової системи артиста-виконавця.

Після вивчення курсу здобувачі вищої освіти будуть:

знати: основні принципи реалізації функцій туристичного менеджменту, правила і норми його побудови в частині існуючих викликів і завдань.

вміти: реалізувати потенціал туристичного менеджменту для забезпечення успішної діяльності творчих колективів та індивідуальних виконавців

Навички soft skills істотно важливі як для фахової діяльності, так і для життя, сприяючи особистісному зростанню, успіху та досягненню персональних цілей.

Навички soft skills:

Навички самоорганізації.

Презентаційні навички.

Здатність оволодівати сучасною інформацією. Демонструвати критичне мислення.

Участь в концертних програмах Академії.

Самовдосконалення в творчих концертних заходах, набуття практичних компетентностей музичного мистецтва.

Забезпечення проходження курсів неформальної освіти

Політика щодо контролю навчальних досягнень.

Протягом навчання використовується система кредитно-модульного контролю. До структури модуля освітнього компоненту входять:

- аудиторна, практична робота здобувача вищої освіти або спілкування через сервіси онлайн-зв'язку (за умови дистанційного навчання);

- виконання індивідуальних завдань
- фронтальне опитування, виконання індивідуальних завдань, розв'язання практичних ситуацій, виконання практичних завдань;
- тестування;
- самостійна робота здобувача вищої освіти;
- модульний (семестровий) контроль знань здобувачів вищої освіти.

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту є:

Поточний контроль - це оцінювання засвоєння здобувачем навчального матеріалу під час проведення індивідуальних занять.

Модульний (семестровий) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи студентів протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов'язково оцінений. Здобувач вищої освіти повинен позитивно скласти модульний (семестровий) контроль.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Політика оцінювання

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та здобувачами, управління навчальною мотивацією здобувачів освіти. Поточний контроль здійснюється у процесі вивчення освітнього компоненту з метою виявлення ступеня розуміння здобувачем засвоєного навчального матеріалу та вміння застосовувати його у практичній роботі. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується викладачем – для коригування методів і засобів навчання. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується здобувачем – для планування самостійної роботи. Поточний контроль проводиться з метою діагностики рівня засвоєння матеріалу під час індивідуальних занять.

Форма підсумкового семестрового контролю: це підсумкове оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти за семестр, що здійснюється у формі диференційованого заліку або екзамену.

На підсумковий семестровий контроль виносяться питання та/або практичні завдання, що передбачають перевірку рівня володіння здобувачами вищої освіти програмного матеріалу освітнього компоненту в цілому та сформованості відповідних знань, умінь, навичок і набутих компетенцій як результатів опанування навчального курсу.

Здобувач освіти допускається до модульного контролю знань у вигляді диференційованого заліку, якщо за поточний контроль мінімальна кількість балів становить 17 балів, максимальна кількість балів – 80 балів. Оцінювання диференційованого заліку відбувається за 20-бальною шкалою.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку за 100-бальною шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за змістові модулі, самостійну роботу, диференційований залік та/або екзамен. Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав **від 60 до 100 балів**. Загальний рейтинг з модуля (освітнього компоненту) **не перевищує 100 балів**. Результати модульного контролю знань фіксується в індивідуальному плані здобувача освіти. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) визначаються кафедрою, й доводяться до відома здобувачів освіти на початку семестру.

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1	
	Кількість	Максимальна кількість балів(сумарна)
Робота на аудиторних заняттях	2	10
Самостійна робота	4	20
Практичне заняття	8	40
Комп'ютерне тестування при	1	5

тематичному оцінюванні		
Усне опитування	1	5
Диференційований залік	1	20
Всього	17	100

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою, яка переводиться відповідно у національну шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС –А, В, С, D, E, FX, F).

Оцінка балів	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Відмінно (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)
82-89	Добре	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
74-81		C	Добре (в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
64-73	Задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60-63		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35-59	Незадовільно	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
1-34		F	Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)

Політика щодо перескладання та оскарження оцінки. Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу голови кафедри за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний). Переоцінка завдань можлива протягом тижня після отримання оцінки на основі заяви на ім'я завідувача кафедри у письмовій формі. Після отримання заяви, завідувач кафедри протягом тижня створить комісію з переоцінки, яка після проведення аналізу роботи здобувача вищої освіти повідомить його про своє рішення.

Здобувач, що одержав на атестаційному іспиті незадовільну оцінку, відраховується з Академії і лише після поновлення допускається до повторного складання екзамену в наступному році. Здобувач вищої освіти, який не погоджується з оцінкою, отриманою під час атестаційного іспиту, має право звернутися до апеляційної комісії у день оголошення результатів оцінювання.

Апеляція має бути розглянута на засіданні апеляційної комісії не пізніше наступного дня після її подання. Здобувач вищої освіти, який подав апеляцію, має право бути присутнім при розгляді своєї заяви.

Політика щодо академічної доброчесності Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика та принципи академічної доброчесності визначені у Положенні «Про академічну доброчесність» КЗВО КОР «Академії мистецтв імені Павла Чубинського»

Політика щодо відвідування. Обрані освітні компоненти з атласу вибіркового дисциплін вносяться до робочих навчальних планів і визначають навчальне навантаження на навчальний рік та/або термін вивчення освітнього компоненту, що визначений навчальним планом. Після формування індивідуального навчального плану здобувача інформація про вибірково освітні компоненти

вноситься до його індивідуального плану З цього моменту вибіркові ОК набувають статусу обов'язкових для вивчення. Не допускається зміна обраних ОК після початку навчання здобувача освіти. Відвідування видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувачів освіти, відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу у Комунальному закладі вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського». Присутність здобувачів – це важливий критерій оцінювання результатів навчання, зважаючи на теоретичну і практичну складність освітнього компоненту. У випадку наявності довідки від лікаря призначається відпрацювання занять в інший час за індивідуальною програмою. За умови дистанційного навчання важлива присутність здобувача освіти та систематичне виконання завдань під час онлайн-зустрічей у Google-Meet in Google Classroom, освітньої платформи Google Workspace for education, платформа Moodle. Запізнення на фахові заняття є не припустимими.